

Grund. Jeg gør straks opmærksom paa, at det kan man ikke efter den nugældende Grundlovs § 32. Om det er rigtigt i sig selv, kan der tvistes om. Man maa jo huske paa, at Folketingsmanden repræsenterer ikke alene Vælgerne i Kredsen, men alle, baade Vælgere og Ikke-Vælgere. I den gældende Grundlov har man fundet, at Indbyggerantallet skulde lægges til Grund. Og naar man — for Resten efter megen Møje — allerede i 1905, tror jeg, i et Udvalg fandt den Formulering, som ogsaa nu foreligger, af Grundlovens § 32, saa var det egentlig ud fra den Betragtning, at det Ord, der staar i den nuværende Grundlov: „omtrent“ en Folketingsmand for hver 16,000 Indvaanere, var det bedre at faa defineret ved at sige, at det betød Indbyggerantallet under Hensyntagen til Vælgertal og Befolkningstæthed. Man har ikke ved den nye Grundlovssending ønsket at fjerne sig fra den nuværende Bestemmelse, men man har ønsket at definere, hvad der skulde ligge i Ordet „omtrent“, og for saa vidt man derfor vil fastholde den i Gaar ved anden Behandling vedtagne Affattelse af § 32, vil det heller ikke være i Overensstemmelse med den nye Affattelse af Grundloven at gaa til at fastsætte Valgkredsens Størrelse efter Vælgertallet alene; saa maa man sige, at Hovedhensynet er Indbyggertallet, men under Hensyntagen til Vælgertallet og Befolkningstætheden.

Naar det endelig er nævnt af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 5te Valgkreds (Stensballe), at der kunde være Grund til at tage Spørgsmaalet om en Valgperiode paa 5 Aar under Overvejelse, maa jeg gøre opmærksom paa, at det kan i hvert Fald ikke tages under Overvejelse her, for der er i Grundlovens § 33 fastsat en Periode af 3 Aar. Som Følge deraf kunne vi ikke beskæftige os med Valgperiodens større eller mindre Længde i det foreliggende Forslag, da vi selvfølgelig der ere nødte til at holde os til den gældende Grundlovsbestemmelse baade paa det ene og det andet Omraade.

Endnu har jeg kun tilbage at omtale de Ændringsforslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Grønberg), og som dreje sig om den saakaldte subsidiære Stemmegivning, et Spørgsmaal, som ogsaa var lidt fremme ved første Behandling. De Ændringsforslag, som det ærede Medlem her har stillet, og som jeg for Resten vil henstille til ham at tage tilbage for ikke at faa dem forkastede, da der jo ikke er nogen større

Sandsynlighed for, at de kunne blive vedtagne, ere, synes det mig, et godt Udtryk for, hvordan Valgloven maatte se ud, hvis man turde gaa til at indføre det nye Princip, som altsaa kaldes den subsidiære Stemmegivning. Naar jeg tilraader det ærede Medlem at tage Ændringsforslagene tilbage, er det ikke, fordi de i sig selv indeholde noget, som jeg mener ikke er rigtigt, men fordi jeg anser det i det hele taget for at være uheldigt at faa dem forkastede, hvad der temmelig sikkert vilde blive Resultatet, selv om jeg turde give dem en varmere anbefaling, end jeg tør. Sagen er nemlig den, at jeg vel er enig med det ærede Medlem i, at selve Afstemningen ikke er saa vanskelig. Den behøver man ikke at være ængstelig for. Naar Vælgerne have kunnet finde ud af at sætte et Kryds ved den af de paa en Stemmeseddel opførte Kandidats Navn, som de nu ønske at stemme paa — og det er jo heller ikke saa indviklet —, kunne de lige saa godt finde ud af at sætte et Ettal foran eller bagved den paagældende Kandidats Navn, hvor man nu maatte bestemme det skulde staa, og alle de, der maatte ønske at øve Indflydelse paa, hvem der maatte blive valgt, hvis ikke den, de helst ville have, kan blive det, ville selvfølgelig let kunne finde ud af at sætte et Total ved den Mands Navn, som de, naar de ikke kunne faa den valgt, de helst ville have, da maatte ønske valgt. Det kan godt være, at det store Flertal af Vælgerne til at begynde med ikke kommer videre end til at sætte Ettallet ved den, de helst ville have, og et Total ved den, de derefter ville have, men selv om de ikke komme videre, er Stemmesedlen jo gyldig. Selv om der kun staar et Ettal, tæller den alligevel for den paagældende Kandidats Vedkommende. Vedkommende Vælgere have blot sagt: vi ville ikke blande os i, hvem det skal være, hvis vi ikke kunne faa den, vi helst ville have. Men Vælgerne oplæres temmelig sikkert Tid efter anden til ikke alene at sætte et Ettal og et Total, men ogsaa baade et Tretal og et Firtal, hvis der er tre eller fire Kandidater. Men selv om det tager nogle Valg, er der ikke sket nogen Skade derved. Selve Stemmegivningen bliver altsaa efter min Mening ikke saa indviklet eller vanskelig, at man af den Grund skulde undlade at gaa ind paa at indføre den subsidiære Stemmegivning.

Men Betænelighederne for mit Vedkommende referere sig til, at den Metode for Optælling, som det ærede Medlem har